

LIONS HISTORIK

En krönika om generositet och engagemang

Sammanfattning

En beskrivning av hur en persons vision och engagemang lett till skapandet av en av världens största ideella hjälporganisationer

Uppdaterad version efter förlaga av Yngve Nilenius, förkortad version

Innehåll

BEGYNNELSEN	2
Melvin Jones	2
The Business Circle of Chicago	2
Den 7 juni 1917	2
Många namn på förslag	3
DE FÖRSTA ÅREN	4
40 aktiva klubbar 1918	4
Internationella kontoret	4
LIONS INTERNATIONELLT	4
Lionflaggan över Nordpolen	5
Utvecklingen avstannade	5
LIONS I EUROPA	5
LC Stockholm först i Europa	6
HELEN KELLERS - DE BLINDAS RIDDARE	6
De första kvinnliga medlemmarna	6
Den vita kappen	6
Andra hjälpmedel för funktionsvariabla	7
LIONS OCH FN	7
LIONS CLUBS INTERNATIONAL FOUNDATION	7
Lions Humanitarian Award	7
SightFirst	8
LIONS I SVERIGE	8
FÖRSTE DISTRIKTSGUVERNÖR 101	9
TIDNINGEN THE LION	9
NORDISKA SAMARBETSRÅDET	9
EUROPAFORUM	10
KVINNORNA KOMMER MED	10

BEGYNNELSEN

Melvin Jones

Omkring år 1916 föddes tanken hos en grupp socialt engagerade män i Chicago att med hjälp av sina egna resurser och med stöd av andra bistå människor i nöd. En av dessa var försäkrings-tjänstemannen Melvin Jones

Tillsammans med sin hustru Amanda, började han brevväxla med personer som var lika övertygade som han, att världen behövde mera av medkänsla och mindre av självupptagenhet.

Melvin Jones på sitt kontor i Chicago

The Business Circle of Chicago

Vid den här tiden hade "The Business Circle of Chicago" 200 medlemmar som representerade eliten av stadens köpmän, bankfolk och yrkesmän. Man träffades regelbundet vid lunchdags på The Old Boston Oyster House och precis som hundratals andra klubbar i USA var målsättningen att främja medlemmarnas intressen och ekonomiska vinning.

I den här utvalda kretsen hade 37-åringen Melvin Jones valts in tre år tidigare. Hans duglighet gjorde att han snart blev anlita som sekreterare och man lyssnade gärna till honom. Vid ett möte föreslog han att man skulle överge målsättningen att endast verka för de egna intressena och i stället vidga sin horisont. Varför inte, frågade han, gå ihop med likasinnade i andra städer och på andra orter för att förbättra samhället och stödja de människor som lever där.

Styrelsen för The Business Circle godkände idén och Melvin Jones började sin livliga korrespondens med klubbar i andra delar av landet. The Optimism Wheel, Reciprocity Clubs, the Concordia Club of Omaha, Vortex of St. Louis and Detroit, the Lions Clubs of Indiana, the Business & Professional Men of St. Paul, med flera, blev tillfrågade.

Uppmuntrad av många kallade Melvin Jones slutligen till ett möte på Hotel LaSalle i Chicago den 7 juni 1917. Hotellet är sedan länge försvunnet men Lions Clubs International har bestått och fick en utveckling som ingen kunde ana den gången. Idag är organisationen världens största serviceklubborganisation med över 46 000 klubbar och med 1,35 miljoner medlemmar i 207 länder och geografiska områden.

Det dussintalet män som samlats på Hotel LaSalle var helt naturligt misstänksamma mot Jones och lojala mot sina egna organisationer. Men praktiskt taget alla höll med om att en sammanslutning skulle bildas och att man skulle kalla till ett möte den 8 oktober samma år på Adolphus Hotel i Dallas i Texas. Som ett krav av majoriteten antog mötet namnet "Association of Lions Clubs". En av paragraferna sade: "Ingen medlem får sätta ekonomisk vinning som ändamål för sitt medlemskap".

Den 7 juni 1917

Lionrörelsen föddes alltså på Hotel LaSalle i Chicago den 7 juni 1917 men rörelsen slog ut i full blom först på kongressen den 8 oktober samma år. Beteckningen "Association of Lions Clubs" godkändes av 36 delegater som representerade 22 klubbar från 9 stater. Stadgar, arbetsordning och etik antogs och färgerna guld och purpur godkändes.

Innan dess hade man i Melvin Jones egen klubb grundligt diskuterat mötet i Chicago och enhälligt antagit förslaget: "Att styrelsen för The Business Circle of Chicago skall inleda förhandlingar med Dr. W.P. Woods, The International Association of Lions Clubs, och med andra klubbar rörande samordningen av dessa klubbar, och att nämnda styrelse skall ha fullständiga befogenheter att vidtaga anstalter avseende en sådan samordning, och vadhelst de gör under dessa förutsättningar skall anses som gjort av denna klubb och vara bindande för denna."

Dr. W.P. Woods ledde redan 27 klubbar

Den i protokollet omnämnde Dr. W.P. Woods var faktiskt redan ledare för 27 registrerade lionsklubbar, vilket kan tyckas förvirrande när man betänker att man just var i färd med att bilda organisationen. Woods kom emellertid att spela en viktig roll i de diskussioner man hade om att förena organisationerna. En av stötestenarna var namnet på organisationen, som skulle kunna accepteras av alla parter.

I protokollet från mötet kan man läsa ut att Woods efter långa diskussioner erbjuder medlemmarna sin organisations namn. Han sade bl a följande enligt protokollet: "Jag tror inte att namnet betyder särskilt mycket för en organisations framgång, det viktiga är männen bakom namnet. Lejonet är en symbol för styrka, det är djurens konung, och vi vill göra Lions till KLUBBARNAS KONUNG. Med hänsyn till att alla klubbar som är representerade här idag har olika namn, med hänsyn till att The Lions Clubs redan är en internationell organisation med omkring trettio klubbar i olika delar i USA och med hänsyn till att The Lions Clubs idag ej är representerade i några andra länder erbjuder jag därför i min egenskap av ordförande för The International Association of Lions Clubs dessa klubbar att uppgå i och bli medlemmar i The International Association of Lions Clubs".

Delegaterna beslöt att svara på erbjudandet inom 60 dagar och det blev Melvin Jones uppgift att ta emot besluten och verkställa dem. (Märk väl att Dr Woods talar om Lions som en internationell organisation som var representerade i flera stater inom USA med en internationell och en nationell avgift. Det finns idag ett fåtal klubbar i USA från den gången och som är äldre än organisationen. Världens äldsta lionklubb är "The Founder Lions Club of Austin" i Texas som bildades den 18 januari 1916).

Många namn på förslag

Den nya organisationens namn var alltså bestämd till The International Association of Lions Clubs. Ganska snart startade en livlig diskussion om namnet. Förslag fördes fram att man borde ändra organisationens namn. "Vortex" (virvelvind, cyklon), var ett av många seriösa förslag och också "Rainbow" nämndes, syftande på Amerikas mest berömda division "Regnbågsdivisionen" under första världskriget. Ända fram till 1919 års kongress i Chicago rasade diskussionen omkring eventuellt namnbyte. Då kom man äntligen fram till ett beslut. En ung advokat från Denver, Halsted Ritter, begärde ordet. Han sade ungefär så här: "Namnet LIONS syftar inte bara på lejonet, djurens konung, som representerar alla de egenskaper vi beundrar - karaktärsstyrkan, samarbetet och djärvheten - de fem bokstäverna i LIONS hänvisar också till vårt amerikanska medborgarskap och som är grunden för det här landets framtid och tillväxt: Liberty - Intelligence - Our - Nations - Safety - (Frihet, Klokhet, Vårt, Lands, Trygghet). Skriv orden på era fanor, Lions, rista in ordet i era hjärtan och låt varje människa uppleva de

magiska och eggande bokstäverna”.

Efter Halsted Ritters inlägg upphörde debatten och LIONS var säkert förankrat i medlemmarnas medvetande. Det blev aldrig mer tal om att ändra organisationens namn.

DE FÖRSTA ÅREN

Dr William Woods var nu organisationens förste president och Melvin Jones utsågs till "Acting Secretary" i Lions International, den första verkliga serviceklubbs-organisationen. Långt senare, i slutet av 70-talet bytte organisationen namn till Lions Clubs International för att en gång för alla slippa förväxlas med affärsdrivande företag och varunamn med Lions i namnet. Vårt namn och märke skyddas enligt staten Illinois lagar och all användning av märket, utöver våra brevpapper och annonser för aktiviteter, skall godkännas av juridiska avdelningen på huvudkontoret i Oak Brook.

Ur det globala perspektiv vi har idag, är det svårt att föreställa sig hur Lions Clubs International fungerade de första åren. Vi vet emellertid att pionjärerna tog på sig en enorm arbetsbörda. Förutom hjälparbetet på hemmaplan ställdes man inför uppgiften att bidra till krigsansträngningarna.

Förenta staterna hade kommit med i första världskriget i april 1917 och hjälpen till soldaterna engagerade många. Man sålde krigsobligationer och samlade in böcker och annan lektyr till krigsförbanden. Samtidigt drabbades Förenta Staterna av "spanska sjukan" - den influensaepidemi som skördade otaliga offer över hela världen och inte minst i USA. Också här visade medlemmarna sin offervilja och hjälpte till på sjukhus och inom hälsovården utan tanke på de risker man själv utsatte sig för.

40 aktiva klubbar 1918

Mot slutet av 1918 kunde Melvin Jones rapportera aktiva klubbar och ett banktillgodohavande på USD 4 800. Lions började nu bli kända för sin hjälpverksamhet och sina insatser. Efterhand som allt fler medlemmar kommit till blev det tydligt att det behövdes en kommunikationskanal mellan dem. Då föddes tidskriften THE LION - eller som den hette, "The Lions Clubs Magazine" - med Melvin Jones som redaktör.

Det första numret kom ut den 1 november 1918 och hade 28 sidor. Idag finns det 32 olika utgåvor av tidningen Lion som publiceras på 22 olika språk.

Internationella kontoret

Genom åren har det internationella kontoret varit inhyst på ett flertal platser allt sedan starten vid Melvin Jones pulpet i hans försäkringsagentur.

Under 1940-talet var det tal om ett "Lions International City" söder om Chicago men svårigheter med planering och finansiering hindrade att drömmen gick i uppfyllelse. Idag finns huvudkontoret i Oak Brook, en förstad till Chicago.

LIONS INTERNATIONELLT

Tjugotalet blev ett årtionde med en fantastisk tillväxt av lionrörelsen. I mars 1920 blev rörelsen för första gången internationell på riktigt. Lions vände blickarna norrut mot broderlandet Kanada och bildade Border Cities Lions Club i Ontario. Klubben, som senare bytte namn till Windsor, banade vägen för andra. Snart kom klubbarna i Toronto och Hamilton i Ontario till.

År 1926 blev Kina lionrörelsens tredje land. LC Tientsin bildades och hade 55 medlemmar av olika nationaliteter. Det här året fick organisationen sin 1 000:e klubb.

*Klubben försvann av politiska skäl. Taipei (Taiwan) kom 1953. År 2002 startades två nya klubbar i Kina-Shanghai och Shenzhen. * Redaktionen tillägg.

Mexico blev nästa internationella medlemsnation när LC Nuevo Laredo bildades 1927. Strax därpå hade klubbarna i Havanna på Kuba sitt första möte men tvingades upphöra med sin verksamhet vid den kubanska revolutionen 1959. Och apropå Mexico kunde man där registrera organisationens största klubbar. Så hade till exempel LC Monterrey, Nuevo Leon inte mindre än 1 600 medlemmar år 1966. LC Lubbock i Texas var störst i USA samma år med 475 Lions.

Lionflaggan över Nordpolen

En av de mera kända medlemmarna under den här tiden var amiralen Richard E. Byrd, som tillhörde LC Washington DC. Som en kuriositet kan nämnas att Byrd och hans chefspilot norrmannen Bernt Balchen, också Lion, förde med sig lionflaggan med emblemet, som nu var officiellt godkänt, när de flög över Nordpolen 1926 och samma sak hände när man flög över Sydpolen tre år

senare. Lionflaggan var med den gången också. Det fanns inga gränser för Lions, ens då!

Medan hela världen gjorde allt större framsteg, fanns det en grupp medborgare som blev alltmer eftersatta. De funktionsnedsatta och rörelsehindrade hade svårt att bli accepterade i samhället.

Utvecklingen avstannade

Under 20-talet hade lionrörelsen expanderat norrut och också söderut och skapat en fast grund för framtiden, med all säkerhet långt bortom grundarnas mest optimistiska och vildaste drömmar. På 13 år hade organisationen värvat 80 000 medlemmar i mer än 2 300 klubbar. Men så kom börskraschen i oktober 1929 och den världsomfattande depressionen. Klubbarna fick problem med att kräva in avgifterna från medlemmarna och betala sina avgifter till organisationen. Budgeten skars ner, kontorets personal minskade, lönerna sänktes och lionrörelsens utveckling avstannade. Men även om finanserna var i botten var lionandan vid liv och 1933 när depressionen var som störst, rapporterade klubbarna mer än 19 300 humanitära aktiviteter.

Tillfrisknandet kom snabbt och mellan åren 1935 och 1936 rapporterades nya lionländer i Central- och Sydamerika. Organisationen hade då 117 000 medlemmar.

LIONS I EUROPA

Redan på trettioalet umgicks Melvin Jones med tanken att introducera Lions International i Europa. Andra världskriget satte emellertid stopp för planerna men 1948 fick organisationen äntligen fotfäste på vår kontinent när Sverige, Schweiz och Frankrike fick sina första klubbar.

Det var fyra medlemmar, Melvin Jones, internationella presidenten Fred W. Smith, biträdande generalsekreteraren R. Roy Keaton och A.A. deLage som blev de viktigaste aktörerna för att bilda Lionsklubbar i Europa.

År 1948 började Europa resa sig ur ruinerna efter det förödande andra världskriget. En ny tid höll på att bryta in och Lions skulle vara med om den. A.A. deLage reste till Europa på

uppdrag av Melvin Jones. Han gjorde först ett uppehåll i Paris för att undersöka möjligheterna där och fortsatte sedan till Genève där förhoppningen på en ny lionklubb - den första i Europa - såg ut att kunna infrias ganska omgående. De tjugo nyckelpersoner som i Genève blivit tillfrågade bad emellertid om betänketid. DeLage som hade sällskap med Keaton beslöt då att flyga till Stockholm där en grupp personer redan visat intresse. Under tiden hade man både i Genève och i Stockholm fått reda på att den grupp som först uppfyllde kraven på medlemskapet skulle betraktas som den första Lionklubben i Europa. President Fred Smith överlämnade charterbrevet till Lionklubben i Genève den 19 maj och till Stockholm den 23 maj. Det var alltså Genèveklubben som först tog emot sitt charterbrev, men det är Stockholm som räknas som Europas första klubb eftersom man var först med att uppfylla de stipulerade kraven. Därav beteckningen "MD 101" för Sverige och 102 för Schweiz.

LC Stockholm först i Europa

Vid trettioårsjubileet 1948 kunde organisationen se tillbaka på ett konstant ökat medlemsantal. Europapremiär blev det den 24 mars när LC Stockholm chartrades. Strax följde LC Genève och klubbar bildades i en allt snabbare takt i Europa.

Den första japanska klubben kom till den 5 mars 1952 och Ungern blev det första landet österut som öppnade gränserna för lionismen 1989.

HELEN KELLERS - DE BLINDAS RIDDARE

År 1925 trädde den världsberömda författarinnan Helen Keller fram - själv dövblind och känd över hela världen för sin humanitära inställning - inför Lions och ledde organisationen in på den väg som, utan tvekan, skulle förändra livet för miljontals blinda och synskadade.

Helen Keller, som hade bjudits in att tala vid den internationella kongressen i Cedar Point uppmanade åhörarna att bli "De blindas riddare". Hennes framträdande väckte ett sådant uppseende och en sådan entusiasm att man vågar påstå att Helen Keller ändrade Lions historia i ett slag. Hon avslutade sitt tal med orden: "Jag vädjar till er Lions, ni som har er syn och hörsel i behåll, ni som är starka, modiga och goda. Vill ni inte bli de blindas riddare i detta korståg mot mörkret?"

Innan delegaterna lämnade Cedar Point, hade de också röstat för att synvård och arbetet för de blinda skulle bli en av organisationens viktigaste aktiviteter framöver. Idag går den under namnet SightFirst!

Helen Keller, född 27 juni 1880 i Alabama, USA. Hon var en amerikansk författare, aktivist och föreläsare. Hon var den första dövblinda person som avlade en akademisk examen. Under sitt liv publicerade hon många böcker och artiklar. Hon var även politiskt aktiv och verkade för kvinnors, funktionshindrade och arbetstagares rättigheter.

Källa: Wikipedia

De första kvinnliga medlemmarna

Helen Kellers tal resulterade i att hon utsågs till hedersmedlem

i Lions. Samtidigt utsågs också Anne Sullivan-Macy till hedersmedlem. Båda måste alltså anses vara de första kvinnliga lionsmedlemmarna. Först många årtionden senare kunde kvinnorna söka sig till Lions som fullvärdiga medlemmar.

Den vita kappen

Den vita kappen - numera en internationellt erkänd symbol för blindhet - introducerades av en Lionsmedlem från Peoria i Illinois. Det var Georg A. Bonham som år 1930, när han var

president i sin klubb, observerade hur svårt de synskadade hade att ta sig över livligt trafikerade gator. Förarna av bilarna såg ingen skillnad mellan blinda och seende. Käpparna som man använde skilde sig inte från andra käppar.

Bonhams idé var att de blindas käppar skulle målas vita och förses med rött band så att andra kunde se att käppens ägare var synskadad.

Andra hjälpmedel för funktionsvariabla

Bonhams lyckliga infall är endast ett litet exempel på de många goda idéer som kommit till under åren. Banks fickskrivmaskin för Brailleskrift (blindskrift) är ett annat exempel på en Lionsmedlems kreativitet och vilja att hjälpa. Många Lionsmedlemmarna har direkt eller indirekt legat bakom de kreativa förslagen när det gällt att underlätta livet för de synskadade och funktionsnedsatta. Här i Sverige har Lions idépristävling för funktionsnedsattshjälpmedel under många år resulterat i nya hjälpmedel och idéer för att ge de handikappade andra möjligheter. Listan kan göras mycket lång.

LIONS OCH FN

När andra världskriget var till ända fick Lions Clubs International ikläda sig rollen som fredsstiftare. Förenta Nationerna försökte bota en värld som sargats av kriget och då hedrades vår rörelse med status som rådgivare vid bildandet av världsorganisationen. I det här sammanhanget skall man erinra sig det beslut som delegaterna vid kongressen i Louisville i Kentucky tog 1929. Man gjorde då följande tillägg till Lions stadgar: *"Att skapa och*

upprätthålla en anda av samförstånd mellan jordens folk".

Därmed lade man grunden till dagens lionism i sökandet efter fred, vilket också återspeglar sig i Lions Dag med FN i mars månad varje år då också fredsaffisch-tävlingens resultat redovisas i en utställning. Tävlingen har inspirerat unga konstnärer över hela jorden.

LIONS CLUBS INTERNATIONAL FOUNDATION

Sedan Lions Clubs International Foundation eller i dagligt tal LCIF kom till år 1968 har organisationen förmedlat miljontals kronor i hjälp. Tillväxten gick långsamt och det tog nära fem år innan LCIF hade tillräckligt med tillgångar för att kunna betala ut nära 100 000 USD i bidrag. Högsta enskilda bidrag var USD 5 000. I dag är gränsen USD 75 000, i speciella fall 200 000.

En av de första summor som betalades ut sändes till Lions i Turkiet. Pengarna var avsedda för epileptikerna i landet, som har mer än 400 000 drabbade.

Efter hand som Lions stöd ökat till LCIF har också bidragen kunnat öka. 1983 gick dessa för första gången över en miljon USD.

När LCIF bildades hade man som målsättning att stödja yrkesutbildningen och att bistå vid större katastrofer, synvård och forskning, cancer, hörsel och humanitär hjälp. Idag är emellertid målsättningen begränsad till tre områden: hjälp med yrkesutbildning, bistånd vid större katastrofer samt humanitär hjälp.

Lions Humanitarian Award

LCIF har också givit stora belopp till mottagarna av Lions Humanitarian Award och stödjer SightFirst-programmen. Humanitarian Award syftar inte enbart till att belöna någon som

bidrar till att förbättra världen utan skall också ge ekonomiskt stöd i arbetet. Det första stöd som gavs var till Moder Teresa vid kongressen i New Orleans 1986 där hon fick 25 000 USD för sitt

arbete i Calcutta bland de fattigaste av alla fattiga. I Brisbane gick utmärkelsen till Dr Douglas Coster, som blivit känd för sina insatser när det gäller hornhinnetransplantationer. Han fick ett bidrag på 250 000 USD, att användas för att förebygga blindhet i Australien, Sydostasien och Stillahavsregionen.

Vid ingången av sitt tredje årtionde kunde LCIF summera att man fördelat mer än 100 miljoner USD till humanitär hjälp. Också Skandinavien har fått hjälp att realisera viktiga program med hjälp av LCIF. "Flyghjälpen", med sex flygande ambulanser i Afrika är en av dem som fått bidrag med 125 000 USD och till Polen har LC Bräkne-Hoby kunnat sända ett rullande laboratorium för att förbättra miljön. I Finland fick medlemmarna stöd till ett hem för gravt funktionsnedsatta personer.

SightFirst

Bidragen från LCIF har på många områden fått stor betydelse.

Ett av områdena har varit stödet till forskningen omkring diabetes som fått över 3 miljoner USD.

Ett annat utmärkt exempel på samarbetet mellan Lions i många länder och LCIF är SightFirst. SightFirst skall förhindra och bota blindheten på ställen i världen där behovet är störst. I en värld där en människa blir blind var 30:e sekund, kan man tänka sig vilken betydelse insatserna har fått - helt efter Helen Kellers vädjan till Lions att bli "De blindas riddare".

LIONS I SVERIGE

Den som införde lionrörelsen i Sverige var Torgny Lange, på den tiden kartredaktör vid Rikets Allmänna Kartverk och sedermera bosatt i Linköping. Torgny Lange lämnade organisationen redan 1949 och flyttade utomlands på nyåret 1950. Han kom ändå att betyda mycket i starten av den svenska lionrörelsen och är den ende som innehaft titeln District Governor of Scandinavia.

Torgny Lange reste till USA på ett stipendium från Swedish- American Foundation och deltog bland annat i en journalistkurs i staden Syracuse, New York State. Där kom han, som intresserad sportflygare, i kontakt med en viss Harold E. Curran, som just det året var guvernör för ett Lionsdistrikt inom delstaten.

Han bjöds in till internationella kongressen i Philadelphia i Pennsylvania. Året var 1946. I egenskap av europé erbjöds han tala till de 18 000 kongressdeltagarna. Här lovade han att försöka organisera den första Lionsklubben i Europa. Också Melvin Jones fick detta löfte och nästan två år senare kom LC Stockholm till och den 23 maj 1948 invigdes klubben i närvaro av internationella presidenten Fred W. Smith. Klubben bildades den 24 mars som nummer ett i Europa med Torgny Lange som medlem nummer ett.

Ur den svenska lionismen växte, med Torgny Lange som drivande kraft, Osloklubben fram, som organiserades i april 1949 och Köpenhamn i september 1950. Därmed var grunden lagd för Skandinavisk lionism och januari 1950 kom Helsingforsklubben till.

Här i Sverige hade under tiden bildats LC Halmstad som är klubb nummer två och LC Malmö som kom till två dagar senare den 21 oktober 1948 och blev nummer tre. I juli 1949 fanns sex klubbar, LC Stockholm, Halmstad, Malmö, Eskilstuna, Strängnäs och Uppsala men redan 1951 noterades 20 klubbar, 1952 fanns det 40 och 1953 80 klubbar. Redan då hade Sverige två distrikt. Medlemstalet var ungefär 200 år 1949. År 1950 var vi 250 medlemmar. 1951 hade vi

nått 450 och 850 var vi år 1952. I juli 1979 fanns det 500 klubbar med cirka 17 000 medlemmar.

FÖRSTE DISTRIKTSGUVERNÖR 101

Tidigare har nämnts att Torgny Lange blev vår förste och ende distriktsguvernör för Skandinavien. Den 12 juli 1949 valde medlemmarna i distrikt 101 Sverige Torgny Lange till distriktets guvernör för perioden 1 juli 1949 - 30 juni 1950 och Hadar Wahrenby till distriktssekreterare. Samtidigt valdes två suppleanter på vardera posten för samma tid i händelse av förfall för ordinarie. Allt verkade vara i ordning men redan den 27 juli avsåg sig Torgny Lange sitt guvernörsuppdrag på grund av förestående utlandsvistelse. Det blev alltså omedelbart aktuellt med en efterträdare till Lange som distriktsguvernör och Cyril Marcus åtog sig posten som Acting District Governor för Sverige 1949- 1950 och därefter som distriktsguvernör 1950-1951. Cyril Marcus, som tillhörde LC Stockholm flyttade några år före sin bortgång till Kullabygden och kom där att bli medlem i LC Höganäs. Han blev alltså svenska lionrörelsens första DG i multipeldistrikt 101 Sverige och Hadar Wahrenby svenska organisationens förste rådssekreterare. Posten behöll Hadar Wahrenby fram till sin död 1972 varefter Lars Edwards efterträdde.

*Per Ståhl
Internationell
president
1961 - 1962*

TIDNINGEN THE LION

Tankarna omkring en egen klubbtidning väcktes tidigt och Hadar Wahrenby som år 1949 var distriktssekreterare åt Lange hade på våren samma år hört sig för om tillstånd att utge en svensk Liontidning. Svaret från huvudkontoret blev positivt med tillstånd att "saxa" artiklar ur den amerikanska The Lion. Tidningen 101:an som Gösta Koorn i Stockholmsklubben Stockholm/Norrmalm ensam svarade för kom ut med sitt första nummer i oktober 1949. Då fanns i landet sju klubbar. Hundraettan var självfinansierad genom annonsintäkter.

Tidigare hade medlemmarna fått den amerikanska utgåvan en gång i månaden. Det var åtskilliga som knorrade över tidningen - man läste inte engelska alldeles utan vidare och innehållet ansågs vara alltför amerikanskt. Så småningom övergick 101:an till att bli en skandinavisk utgåva av The Lion och 1975 blev tidningen en ren svensk angelägenhet. Våra nordiska vänner skaffade sedermera egna tidningar.

NORDISKA SAMARBETSRADET

Allteftersom lionrörelsen växte sig allt starkare i de Nordiska länderna insåg man ganska snart nödvändigheten att etablera någon form av samarbete. Då föddes Nordiska Samarbetsrådet som är ett samarbetsorgan mellan länderna i Norden. Rådet har till uppgift att främst verka för samförstånd och vidgat samarbete. Men man skall också förbereda samgående och ett enhetligt uppträdande vid internationella kongresser och andra större lionssammansamlingar och gemensamma aktiviteter.

De gemensamma aktiviteterna har varit många under årens lopp och resulterat i lyckliga och iögonfallande resultat. Orkester Norden, till exempel, har som mål att stärka sammanhållningen mellan nordisk ungdom och utveckla kunskaperna om nordisk musik.

I Nordiska Samarbetsrådet (NSR) ingår samtliga medlemmar av guvernörsråden i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige. Dessa äger en röst vardera. När det gäller ett enhetligt nordiskt uppträdande utåt har varje multipel-distrikt endast en röst. Landet företrädes då vid röstning av guvernörsrådets ordförande (GRO). Alla förutvarande

distriktsguvernörer äger rätt att deltaga i sammanträdena och har förslags- och yttranderätt men ej rösträtt. Vårdlandets guvernörsråd utser ordförande vid rådets sammanträde.

Första nordiska sammankomsten ägde rum i Göteborg 1957, nio år efter att lionrörelsen kommit till Europa. 1961 antogs första gången formella stadgar för Nordiska Samarbetsrådet (NSR).

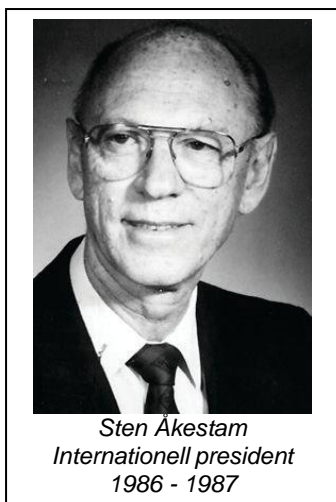
Genom åren har Norden tack vare NSR alltid kunnat få fram kandidater till internationella styrelsen. Av styrelsens 33 ledamöter har vårt område i Norden därigenom alltid haft minst en ledamot.

EUROPAFORUM

Europaforum är, som namnet anger, ett samarbetsorgan mellan de europeiska Lionsländerna och har som målsättning att sammanföra och stärka lionismen. Europaforum gör det möjligt för de över

50-talet länder att träffas under vänskapliga former och samtidigt skapa den ömsesidiga förståelse som resulterar i ett fördjupat samarbete över hela Europa. Europaforum sammanträder en gång om året vid ingången av hösten. Europaforum är det äldsta Lionsforum med första mötet 1953 i Frankrike. Forumet har fått efterföljare i andra världsdelar, till exempel Afrika, Asien, Latinamerika och USA, se även längre fram i denna handbok.

KVINNORNA KOMMER MED

1987 skrevs ett nytt kapitel i Lions historia. Kvinnorna fick nu möjlighet att bli medlemmar i lionsklubbar. Naturligtvis har kvinnorna under årens lopp arbetat sida vid sida med männen, ofta genom damklubbar och i samband med klubbarnas aktiviteter. År 1975 skapades Lionessklubb-programmet som lades ner 1991. Unga

kvinnor har också i hög grad bidragit till framgångarna med Leo-programmet. Den första Leoklubben bildades 1957 i Pennsylvania. Kongressen 1987 i Taipei på Taiwan under ledning av svensken Sten Åkestam, som detta år var internationell president, blev den största kongress som hållits med cirka 35 000 deltagare. Där togs ett beslut av stor vikt. Vid mötet beslöt delegaterna att ändra stadgarna och strök ordet "man" i stadgarna. Därmed kan nu även kvinnorna bli Lions och bekläda höga ämbeten

inom organisationen. Men innan beslutet kom hade medlemmarna länge diskuterat frågan. När förslaget gick till omröstning vann Ja-rösterna med 77%. Verkligheten hade hunnit ifatt organisationen.

Sextio år tidigare hade man ändrat i stadgarna och tagit bort ordet "White man" och ändrat till bara "Man".